

BROOSKET

BILD: Ulrika Nikolausson

I denna tidning:

► **Läger, tävlingar och
träningar om vartannat**

► Ordföranden har ordet

Sommaren var lång och härlig, varmt var det ända in till DM-helgen som avgjordes sista helgen i augusti. 3-dagars förbereddes och genomfördes med många fantastiska ideella insatser, men mer om det på annan plats i denna tidning.

När detta skrivs har vi precis avverkat två DM-tävlingar i Hejnum, Lång-DM och Stafett-DM. Mycket positivt med helgen: Vi fick en Tröjmästare när Brent Key vann sin 8:e tröja. Grattis! Ungdomsklasserna (de yngre 10, 12 och 14) är underbart att se efter pandemiåren. Vilka gång vi har på gång, det känns otroligt roligt. Stafett-DM lockade en hel del vuxna som annars inte springer så mycket tävlingar, det känns också kul!

Arrangörsmässigt är även en sån här helg med färre deltagare tuff, framförallt för de som försöker både vara funktionärer och löpare. Ronny, Håkan och Kurre ni gör verkligen ert bästa för att allt skall funka i sekretariatet. Men vi behöver kanske vara fler som kan dela på jobbet. Och det är något som vi verkligen behöver jobba med framåt, att bli fler som tar på sig de uppdrag som kräver lite mer tid och förberedelse. Vi kommer också att jobba med vilka arrangemang vi skall ha och det gör vi tillsammans med de andra klubbarna. Vi har att fundera på och jobba med!

Gotlands Bro OK
Lummelunda Tjauls 141
621 71 VISBY

Kinnerstugan, Tel: 27 31 70

Hemsida: www.gotlandsbrook.com

E-mail: info@gotlandsbrook.com

Jag och fler med mig försöker också vara särskilt uppmärksamma och välkomnande mot er som tillhör de gäng som drabbades särskilt svårt av pandemin, våra unga vuxna. Jag blir så glad när ni dyker upp och vill hitta tillbaka till orienteringen och gemenskapen. Jag vill verkligen att orienteringen skall vara en idrott för alla, på vilken nivå man än vill tävla och träna. När ni än dyker upp hoppas jag att ni känner att vi verkligen är välkomna mitt i gänget kring klubbflaggan.

Nu tar jag och flera med mig sikte mot nästa stora evenemang som är 25-manna. Vi har anmält tre lag från Gotland, i stället för fyra som innan pandemin. Arbete pågår med laguttagning och all logistik som den helgen innebär. Vi kommer att ha med många gamla rävar men det kommer också att vara premiär för en hel del löpare som inte fått chansen tidigare pga 2 års pandemi. Jag ser fram emot en härlig helg tillsammans med Broarna och Gotlandsgänget och i mitt tycke finns det inte många bättre sätt att fira en födelsedag. Lite knäppt, jag vet men sån är jag.

Vi ses!

//Helene

Innehåll och Text: Birgitta Hjerthén

Layout: Julia Key

Tryck: Mats Runander

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i december

► Vi byter hemsideleverantör

Knappt hade vi hunnit flytta från den gamla hem-snickrade sidan till Idrott-onlines hemsidelösning då vi nåddes av beskedet att den senare läggs ner sista december i år. Av den anledningen kommer vi nu åter att byta leverantör och en ny sida skall byggas. Valet har stått mellan att bygga något i ett verktyg som t.ex. Wordpress eller Wix, eller satsa på en något mer ”färdig” och lättadministrerad miljö i stil med Idrottonline. Vi har efter en del funderande kommit fram till att vi skall använda KanslietOnline som hemsideleverantör. Detta dels för att vi tror att miljön är enklare att administrera för ”icke hemside-kunniga”, dels för att de har inlett ett samarbete med orienteringsförbundet vilket förhoppningsvis innebär att förbundet kan ställa krav på anpassning för orientering, t.ex. integration mot Eventor. I första skedet är det endast KanslietOnlines hemside-modul vi kommer att använda, men det finns även möjlighet att utöka med medlemshantering, aktivitets- och närvarohantering etc. om så skulle behövas. Byte till nya hemsidan kommer att ske under hösten, innan årsskiftet i alla fall.

/ Håkan Mattsson

Grattis säger vi till:

Lars Boström	75 år	1 november
Göran Nyberg	70 år	20 oktober
Mikael Hjerthén	30 år	5 november
Vera Vestkinds	10 år	3 oktober
Agnes Sandgren	10 år	13 november

► Info från Träning & Rekrytering

Sedan förra Broosket har vi haft en sommar med läger och tävlingar – härligt! Vi har sedan tidigare ett bra gäng i HD14-HD16 och tycker det är extra roligt att vi nu börjar få ett nytt gäng på ca 10 ungdomar i klasserna HD10-HD12. Dessutom har vi flera yngre i U-klasserna på våra tävlingar. Caritas juniorträningar har också gjort att några äldre juniorer har börjat komma igång igen. Anders vuxengång börjar dessutom bli flygfärdiga och har börjat springa tävlingsklass. Häftigt tycker vi och bra jobbat av Anders som är en mycket uppskattad ledare av sitt gäng.

Våra kurskvällar startade den 23 augusti och fortsätter fram till den 4 oktober. Kurskvällarna är som tidigare välbesökta och vi har ett härligt gäng ungdomar och vuxna i alla grupperna. Därefter är det löpträningar som börjar. VI hoppas även få in några natt-OL-pass för ungdomarna inför skinkjakten.

Mer som händer under hösten är att vi planerar att åka på en höstresa till Småland den 16-18 september där vi hoppas få med många av våra ”nya” tävlande. Det kommer säkert en rapport från denna resa i nästa Broosket.

Har du frågor eller vill ha mer info kontakta Göran Gustafsson, 070-167 99 23

Hälsningar från oss i T&R!

► Uppmaning

Tänk på miljön, släng inte era bättre begagnade A4-plastfickor när du tycker att du har fler än du behöver!

Ta istället med dem till klubbstugan och lägg dem i en därtill avsedd kartong innanför dörren i huvudentré'n!

Plastfickorna kan sedan återanvändas vid träningar vid klubbstugan och banläggare till träningsorienteringar kan ta med dem att ha i reserv för de som glömt att ta med egen till träningen. Nya plastfickor ska endast användas till tävlingar.

Ovanstående text är i stort sett avskriven och hämtad ur SOK Viljans klubb-tidning KAMPEN nr 4, 2021.

År 2017 när det var dags för mig att avsluta mitt yrkesverksamma liv och flytta ifrån min ljuvliga lägenhet i hamnen i Mönsterås, samlade jag ihop massvis med plastfickor som jag hade samlat på mig under många års tid och överlämnade dessa till SOK Viljan. I våras fick Kinnerstugan också en bunt med använda plastfickor.

Hälsningar Karin Mårtensson

► Bokning av biljetter hos Destination Gotland

Biljetter för de resor som klubben sanktionerar och arrangerar bokas av ledare. Om du åker och tävlar på fastlandet på eget initiativ kan du boka idrottsresa via Destination Gotland. Dessa biljetter är till förmånligt pris och fullt ut om- och avbokningsbara.

Du kan välja att boka själv på telefonnummer 0771-22 33 50 eller via mail till idrottsresor@destinationgotland.se. Det är viktigt att då ange klubb, Gotlands Bro OK, din egen adress som fakturaadress, mailadress och telefonnummer. Du kan också ta hjälp av Elisabet Kimell för bokning på

telefonnummer 076-390 54 44 eller via mail till elisabeth.kimell@gmail.com. I de fall du bokar själv ska du informera Elisabeth om att du bokat en resa så att hon får med den i underlaget för det resestöd som klubben årligen har rätt till.

► Tisdagskväll = träningskväll

Oftast är träningarna för våra olika grupper vid Kinnerstugan. Under hösten har det dock varit på lite olika platser för att få känna på andra skogar och nya kartor. Broosket hängde med till Vale i Stenkyrka för att kolla vad de olika grupperna gjorde.

Wild Kids leds av Leif B, Marcus och Sofia G. Det är de yngsta barnen som är med här. Det viktigaste är att ha roligt och lära sig genom lek. Denna gång fick Kidsen kolla närmare på stenröse och vattenhål. Alla går tillsammans och ledarna har full koll på barnen i sina västar.

Grön grupp med Jonas och Marcus T. Här är de som är 7-8 år och ganska nya. Man springer oftast i par eller grupp med uppföljare. Lätta kontroller med tydliga föremål. Denna kväll var det viktigt att kunna passa kartan utan att havet fanns till hjälp.

Vit grupp med Brent. Här har vi de som varit med lite, och klarar lätta banor på egen hand. Fortfarande tydliga kontrollpunkter. De påminns om att tumgreppet är viktigt och att kartan skall vara ”still”. Innan nästa sträcka skall man tänka ”var kom jag ifrån och vart skall jag”. Roligt och klurigt var omdömen om dagens bana.

Gul grupp med Olle. Här börjar man få erfarenhet, banorna blir svårare på så sätt att kontrollerna kan sitta en bit från stigarna. Man tränar också på att gena mellan uppfångande föremål och att använda kompass. Men som Brian sa: det

gick ju fortare att springa runt!

Orange och violett grupp med Göran G. Här snackar vi om ungdomar som är ganska erfarna orienterare och som behärskar det mesta. Kvällens övning bjöd på riktningssändringar, kompassträckor och lite höjdkurvor.

Junior och senior gruppen med Mattias och Carita. Carita har alltid uppvärmning och löpskolning med sin grupp. Sedan bär det av på banor av högsta svårighet där olika moment tränas. Efteråt är det viktigt med genomgång.

Vuxengruppen med Anders N. Här tas alla vuxna nybörjare och även mer erfarna väl omhand. Oftast använder man samma banor som orange/violett. Du som har barn i någon av grupperna och inte testat själv ännu, tag chansen! Anders är en klippa på att lära ut orienteringens mysterier, glädjeämnen och aha-upplevelser. Chansen finns att bli riktigt biten!

Klubben bjuder på någon form av förtäring efter passet. Denna kväll var det saft, bulle och banan. När vi är vid Kinner är det saft och macka. Under den mörka årstiden är tisdagskvällar lika med soppakvällar i Kinnerstugan. Alla medlemmar är alltid välkomna.

/Birgitta Hjerthén

BILDER: Birgitta Hjerthén

► Idre

Efter två inställda läger var det äntligen dags igen, för Riksläger i Idre 2022. Bro OK har haft ett helt gäng tränande ungdomar, som har väntat och väntat på att få ge sig i väg norrut. 10 Bro-ungdomar, 4 VOK-are och 1 Svaiding, tillsammans med 5 ledare och en medföljande U25-deltagare tillbringade 1 vecka i Idrefjäll. Sedvanlig avfärd på midsommardagen, laddade som bara den.

På båtresan fick alla formulera 3 olika förväntningar på lägret. När man läser dessa är det ganska mycket samma sak. Man tänkte sig att det skulle bli jobbigt, roligt och svårt.

Undertecknad fick nu också förmånen att hänga med dessa ungdomar, men som Idre nybörjare vad jag glad att jag hade med mig riktiga proffs-ledare när det gäller upplägg. Man har ett antal pass att fördela på veckan, man behöver planera utifrån vad som passar utifrån kunskap och väder, men även ta hänsyn till Äventyrsdag och Lägermästerskap. Ullis från Svaide/Roma, Vicki från Hansa/Hoburg samt Felix och Lotta från VOK gjorde ett fantastiskt jobb med att lägga upp veckans alla pass, para ihop barn efter tempo, kunskap och samarbete. Flera överläggningar varje dag, utvärdering och nästa pass. Mitt uppdrag var att vara chaufför, fotograf och kommunikatör, ibland cirkulerande i skogen eller på fjället för att hjälpa ev vilsekomna ungdomar. Intensivt och roligt!

Detta år, eftersom det varit uppehåll i två år var det endast 2 av 15 ungdomar

som hade varit på Riksläger tidigare. Och för de andra 13 var det för de flesta första gången de var i väg på ett sånt här långt läger. Efter några dagar hade vi satt rutinerna kring kläder, utrustning, ombyte och dusch. ”Dusch ledig” ropades högt i båda stugorna och snabba var dom.

Frukost och lunchtider är förutbestämda och måste följas för att det skall funka. Varje dag serverades flera rätter som man kunde välja av och för de mesta hittade alla något som passade ändå de kräsna magarna.

Vi hade många fantastiska dagar på fjället med fint väder, alla varningar om kyla och blåst och snabba väderväxlingar kändes som rena lögner. Vi hade en otrolig tur, ett pass med en rejäl skur som påverkade prestationerna men annars riktigt schysst väder. Det innebar att vi kunde genomföra pass på fjället, med fantastiska vyer och härlig orientering. Ett gäng tog sig också an utmaningen att bestiga Städdjan, en utmaning och en upplevelse som många nämner som en höj-dare efter avslutad vecka.

En dag som innebar mycket nervositet var Äventyrsdagen. Alla ungdomar blir indelade i olika lag och skall genomföra olika uppdrag, samlar poäng och hitta kontroller. Många var oroliga för hur det skulle bli och om de skulle få någonting. Kompisar i laget. Men när alla kom tillbaka var det genomgående positiva kommentarer om förmiddagen. Många var trötta efter ett rejält pass på 6-8 km och högt tempo, men stolta och glada över att

ha klarat av det både fysiskt och socialt. Särskilt nöjd var Joakim som var ute och plockade utmaningar med sitt lag kvällen innan och sen vann hela 16-klassen med sitt lag.

Lägermästerskapet var också en kul grej, där många valde att springa sammanlänkade i par eller tom trippel. Direkt efter genomfördes det som enligt flera deltagare var höjdpunkten på veckan – Träskfotboll. Tydligt har vi varit dåliga på att köra det på hemmaplan för många hade aldrig provat. Geggigt och dant blev det, men det fanns ju avspolningsmöjligheter vid cykelstationen.

Många äventyr hann vi med på en vecka och när jag intervjuade på hemvägen var det genomgående positiva kommentarer. Ungdomarna beskrev det mesta som roligt, en del som svårt, att ledare och kompisar hade funkade bra. Och att man gärna vill hänga med igen!

Själv hade jag en härlig vecka, där jag trodde att jag skulle hinna med lite 3-dagars förberedelser eller lite schemajobb, men av det blev det nästan inget. Men många steg varje dag, massor av tjat och pepp, väldigt många foton och inlägg på FB, och massor av mil bakom ratten. Det här gör jag gärna om!

//Helene

BILD: Från GOFs facebook

► Mitt första riksläger

Midsommardagen 2022 blev det äntligen dags för mig att åka på mitt allra första riksläger i Idre.

Planen var att jag skulle åka redan sommaren 2020 men pandemin kom emellan.

På lördagsmorgonen samlades vi alla som skulle åka till Idre i Visby. Vi var ett stort gäng från Gotlands alla klubbar som gav oss iväg med båten.

Det var en ganska lång bilresa upp till Idre så vi var inte framme förrän sent på lördagskvällen. Vi delade upp oss i 2 lägenheter som skulle vara vårt hem denna vecka.

Jag delade rum med Ida och Ulrika från Bro och Frida från VOK.

På söndagen hade vi vår första träning.

Fortsättning följer ►► 9

Det var kul att få komma ut i en lite annorlunda terräng än vad jag är van vid med här hemifrån Gotland.

På kvällen var det invigning utav lägret tillsammans med alla deltagare från övriga Sverige.

Jag fick då träffa mitt lag som jag skulle hänga med på äventyrsdagen.

Måndag och tisdag var det träning både på förmiddagen och eftermiddagen. Mellan träningarna passade vi på att äta och vila.

Onsdag förmiddag hade vi äventyrsdag. Då samlades man tillsammans med sitt lag. Jag fick då vara med 7 andra ungdomar från andra klubbar. Vi fick olika uppdrag att utföra vid de olika kontrollerna enligt en färdig bana. Det var både svårt och klurigt. Men jättekul.

Det som var extra roligt var att jag fick bra kontakt med en tjej som heter Tilde och som kommer från Östergötland. Vi har ännu kontakt idag och hoppas att vi kan ses lite på USM i september. Det gick ganska bra för vårt lag men det blev ingen pallplats. Däremot gick det jättebra för Joakims lag de vann. Kul!!

På torsdagen var det riksläger-

mästerskapet. Det var lite annorlunda mot vanliga tävlingar. Jag, Ida och Ulrika valde klassen där man blev ihoptejpad med armarna och skulle därefter springa en bana tillsammans så fort som möjligt. Kul men utmanande. Vi skrattade mycket.

På kvällen var det dags för avslutningsceremoni utanför matsalen. Då delades det ut priser från de olika tävlingarna som varit under veckan. Därefter var lägret officiellt slut.

Vi gick upp tidigt på fredagsmorgonen, städade ur lägenheten och begav oss därefter hem till Gotland med båten igen. Jag var hemma i Etelhem vid halv elva tiden på kvällen.

Jag är så glad att jag fått möjligheten att åka på Rikslägret. Jag har lärt mig jättemycket om orienteringen. Framförallt har jag fått träna på höjdkurvor vilket är svårt att göra här hemma.

Det jag också tar med mig är utflykten några av oss gjorde till Städdjan. Städdjan är ett fjäll som ligger i Idre och som är ungefär 1125 meter högt. Det var en fantastisk utsikt och coolt att ha varit däruppe.

Jag längtar redan till Rikslägret 2023 då jag hoppas vi får chansen att åka igen.

/ Felice

► Jungfruloppet nummer 38

Efter två års uppehåll var det åter dags att skaka liv i Jungfruloppet. Som sig bör så hade vi förlagt arenan, start och mål vid Kinner för alla tre distanser. Vi slapp ordnandet med bussar och ibland även våra bilar för att få löparna på den långa banan till Lickershamn. Det kändes bra att efteråt få höra från segraren Fred Grönvall att han gillade den nya bansträckningen på 14 km som för enkelhetens skull löptes på "Kälksvängen" eller det vita spåret om man så vill.

Som vanligt stod solen som spön i backen som lockade en nöjd publik att inmundiga burgare, korv o fika på slänten.

Sammanlagt så kom det ett hundratal löpare till de tre olika sträckningarna och säkerligen hade det hade det kommit fler om det hade marknadsförts på ett bättre sätt. Skärpning där!

För den som gillar att grotta ner sig i resultatlistor från loppet kan ni gå in och kolla i Racesplitter.

Även om detta lopp är betydligt enklare att arrangera än en orienterings-

tävling så är det ändå många poster som skall bemannas och dessutom skall man gärna ha en magisterexamen i att hantera datamaskiner. Turligt nog hade under-tecknad samlat på sig hela intelligensreserven från vårt kära Skatteverk så att anmälan och resultatåtergivning gick smidigt. Ett stort tack till nämnda verk!

Ett stort tack vill jag också rikta till alla övriga som hjälpte till vid mål, marka och snitseluthängning! Ingen nämnd ingen glömd.

Från det ena till det andra, om ni någon gång får det tråkigt där hemma så kan ni gå in och kolla på Livelox där under-tecknad på budkavle -DM i klassen H170 lyckas med bedriften att få stryk av Erik L och Göran K:s sammanlagda tid på sina sträckor!! Hur går det till? Jo man stoppar in sin tjocka skalle under armen och löper iväg o håller tummarna!

Detta till trots kom vi på en hedrande andraplats och hade Göran bara pinnat på liiiiiiite fortare på sistasträckan så hade vi vunnit !!!

Er tillgivne, Leif Svangren

► Möt hurtfriska familjen Åkerlund-Ahlbom!

De flyttade till Gotland i januari, blev Broare under våren och har börjat tävla i orientering. Broosket är förstås lite nyfikna och får en pratstund med Karin Åkerlund, 49 och Staffan Ahlbom, 43. I familjen finns också Sofie 10 och Markus 8 år.

Varför blev det Gotland för er familj?

BILDER: Birgitta Hjerthén

Vi är från Stockholm, Haninge, men har en gård i närheten av Storungs där vi är på somrarna. Vi gillar miljön på Gotland, det är så avstressat, så vi bestämde att det är här vi skall bo. Gården är ett sommarställe, 1700-talsstandard kan man säga, så vi bor i Väske. Staffan är mattelärare på Wisbygymnasiet och Karin är biolog, för närvarande arbetssökande.

Hur kom ni i kontakt med Bro OK?

Det var Sofies klasskamrater som tyckte att hon skulle hänga med på orientering. Vi kontaktade Brent Key, och sen började vi i april-maj någon gång.

Hade ni varit i kontakt med orientering tidigare?

Nej, ingen har orienterat tidigare, bara i skolan. Men vi har tyckt att det är en bra sport, men det har inte blivit av. Vi är hurtfriska av oss. Karin har varit elitgymnast och spelat fotboll i Div.2. Staffan har "aldrig varit någon lagspelare", kampsport och cykel har varit hans

idrotter. Hela familjen cyklar och vandrar mycket, och campar. Vintercampar i hängmatta gör vi gärna!

Hur var ert första möte med oss Broare och vår verksamhet?

Åh, den var bra! Vi åkte bara ner till Kinner och träffade Brent direkt. Vi blev lotsade till rätt grupp. Det var trevligt, vi kände oss välkomna. Och så var det macka och bastu!

Har ni erfarenhet av andra idrottsklubbar?

I Stockholm spelade barnen fotboll. Nu är det fotboll i VAIS och simning med WSS. I de klubbarna är det ett "förskräckligt säljande", det är glädjande att höra att Bro OK inte har de kraven. Men i alla klubbar har vi blivit mycket väl mottagna, det är lättare, trevligare och gemytligare här. I Stockholm kan det vara svårt att komma in i verksamheter, vi stod t.ex i kö för att börja i scouterna. Vi hörde inget på ett år, så då gav vi upp den tanken. Här känner vi att det är en stark lagkänsla i klubbarna och inte så mycket fokus på individuell prestation. Och på orientering kan ju alla delta. Nu till DM Lång så springer Sofie DH10, Staffan och Markus skall testa en öppen bana. Karin jobbar på Skördefestivalen och får avstå denna gång. Sofie har redan sprungit Lill-

korpen, Morotsloppet och Ungdomstrollet. Markus vill helst bara tävla (fick en pokal på Ungdomstrollet), men vi försöker peppa honom att vara med på träningarna också.

Dagen efter DM Lång kollar jag med Sofie hur hon hade det på sin debut i tävlingsklass.

Det var ju lite annorlunda eftersom det var första gången jag inte sprang öppen klass. Kartan var också annorlunda eftersom det inte var vid Kinnerstugan. (DM Lång avgjordes vid Rings i Hejnum.)

När man springer tävlingsklass så är ju starten lite annorlunda, var det något konstigt med det?

Ja, man har ju en bestämd starttid. Brent förklarade hur det går till vid starten, sen var det okej, inget konstigt alls.

Hur lång var banan?

Ca 2,5 km med 9 kontroller. Jag sprang förbi åttonde kontrollen för att jag ville snabbt till mål. Jag är ändå ganska nöjd med tävlingen, jag fick medalj fast jag inte blev godkänd. Men nu har jag lärt mig att kolla att alla kontroller är stämplade!

Markus och Staffan tog sig an 2,5 km Lätt. Där måste det ha gått undan i skogen, de hade överlägset bästa tiden på den banan.

Vi önskar hela familjen fortsatt mycket nöje med orientering i Bro OK!

/Birgitta Hjerthén

► Tröjmästaren fick polistransport till första sträckan

Torgny Samuelsson är nästa tröjmästare i den här intervjuerien, han tog titeln 1977. Här berättar han om den hårda träningen men också om när han gått vilse och fick skjuts av polisen.

1977 var året för Gotlands största arrangemang någonsin, 5-dagars som det hette då, O-ringen i dag. Då kom omkring 7000 löpare för att snurra runt i den gotländska terrängen.

1977 var också Torgny Samuelssons år. Han tog då sin, skulle det visa sig, enda mästartröja. Han hade hugg på fler, men gjorde skrala insatser när de behövdes som mest.

– Ja, säger han i dag, 45 år senare. Jag tappade ledningen i sista tävlingen tre år i rad. Jag tänkte 1980 att tar jag det inte nu blir det nog bara en mästartröja. Och så blev det.

Torgny Samuelsson växte upp i Bro och kom in i orienteringen via granne Wille Malmqvist. Bröderna Örjan och Thomas valde friidrotten med rundbana och terränglöpning, för Toggas del blev det karta och kompass.

– Nog var jag lite sugen på friidrotten, men det gick rätt bra inom orienteringen så jag satsade på den.

Springa kunde han. Fort. Ibland för fort, han sprang ifrån förståndet ibland, som han uttrycker det. Men ofta hittade han rätt också.

Som, alltså, 1977. Uppenbarligen gjorde han det, han kommer inte ihåg så mycket av de loppen, säger han.

Det är märkligt, vissa tävlingar under karriären minns han nästan i detalj efter så många år, andra är helt borta.

Hur som helst. Han vann såväl natt som dag (lång) överlägset, sedan gick han dåligt på den avslutande distans som idag heter ultralång, det minns han.

– Men jag hade marginal, så det klarade sig ändå. Jag har för mig att det var Evert Larsson och Andreas Oxenstierna som var närmast, men de kom aldrig i fatt.

Än i dag är det stort att bli tröjmästare, på den tiden var det jättestort. Stora startfält och förstasidor i tidningarna. Den som plockade hem en skinnpaj, som tröjan var då, var verkligen NÅGON.

– Jag det var ju tröjan man satsade på, så var det. Jag hade i och för sig målsättning att satsa på fastlandet också, men det märktes när man kom dit att det inte var lätt som gotlänning att göra sig gällande.

Men satsade gjorde han och tränade hårt. Klubbträningarna gav han inte mycket för, de var för mesiga. Därför sprang han ofta dit, det var en mil ungefär.

Togga fortsatte med orienteringen in i 35-klassen, så vitt han minns sprang han aldrig i H40. Intresset falnade och annat i livet tog vid. Dessutom trilskades hans vrist, han var ofta skadad och tröttnade på att ständigt tejpa sig inför såväl träning som tävling.

I dag har han ingen kontakt med

sporten. Han följer det som står i tidningarna och ibland träffar han någon gammal kavlekompis på stan och pratar en stund, det är det enda lilla.

Skinnpajen är borta, har kanske försvunnit i samband med någon flytt. Men i garaget finns ännu en kartong kartor, möjligen har det burit emot att slänga dessa klenoder.

Han var 23 när han tog tröjan, nu är han 68, tiden går. Men minnen består.

Inte minst består minnena av Togga bland de som var med. ”Jaså, vill du jag ska dra någon rövarhistoria?” frågar han när jag ringt upp för den här intervjun. Jag som inte var med på den tiden men har hört en del berättelser.

Och så gör han det, berättar om den där kavlen i Linköping när han var 20-nånting, en bit från skolan där de bodde låg ett disco och Bro-gänget tänkte att varför inte gå dit.

Ja, varför inte? Det är ju faktiskt inte tävling förrän i morgon bitti!

– Och sen frampå morgonkvisten stängde ju stället, då hade kompisarna redan gått och jag hade inte en aning om var skolan låg, inte hade jag tänkt på det när vi tog oss dit. Så jag chansade åt ett håll...och gick och gick.

Tills han inte fann någon annan råd än att från en telefonkiosk ringa polisen. Som skickade en bil. Och efter att Togga beskrivit hur skolan såg ut skjutsade de honom dit.

– Då var väl klockan fem på morgonen, jag lyckades sova någon timme innan det var dags att gå upp. Sedan sprang jag förstasträckan.

Hur det gick? Jodå, Togga var först in och Ove Lindell, som sprang andra, stod ännu med träningsoverallen på.

Magnus Ihreskog

► Livets första O-ring, men definitivt inte sista

Lördagen den 23 juli tog vi båten och en fullpackad bil ner till hamnen i Visby. Vi var äntligen på väg till vårt första O-ring som i år skulle vara i Uppsala. Som vi väntat!! Redan i november 2019 anmälde vi oss.

Väl framme på campingen var det dags för det stora eldprovet, uppsättning av tältet! Till saker hör ju att vi varken är vana campare (själv har jag nog inte sovit i tält sedan jag var 9-10 år) eller har speciellt bra tålmod, men det gick och tältet fylldes med luftmadrasser och andra bra-att-ha-grejer. Det hade börjat komma lite andra Gotlänningar också och medan medlemmar från Svajde Roma SOK snyggt och erfaret rullade in sin husbil och satte upp klubbflaggan svor vi lite för oss själva att vi hade glömt Gotlands Bros flagga. Jaja, vi får ta med den lärdomen till nästa O-ring.

BILDER:

Ann-Louise Björksved

När tält var monterat och lite snack med andra Gotlänningar var avklarat gick vi en sväng på O-ringentorget. Jag som har en mamma som brukade arbetade ute på Ultuna, där campingen och O-ringentorget var, var helt fascinerad över hur annorlunda allt såg ut, den enorma campingen, alla tillfälliga matställen och butiker som byggts upp. Namnlappar hämtades ut och vi köpte även en träningsbana till dagen därpå.

På måndagen den 25 juli var det då dags för första Etappen på O-ring. Mycket förväntansfulla cyklade vi till Arena Pattons Hage i Norby. Även det ett välkänt område för mig då jag är upp-

BILD: Karin Mårtensson

vuxen endast ett stenkast där ifrån och höll till mycket i skogen där som liten. (Det visade sig inte vara till någon som helst hjälp för min orientering, tyvärr L.). Vilken folkfest vi kom till. Per Forsbergs välbekanta röst hördes i högtalarna och tusentals orienterare från all världens hörn strömmade in på arenan. Jag såg en klubb från Auckland, Nya Zeeland och Johan såg att det stod Hong Kong på några klubbtröjor. Så mäktigt!!

Emil var den i familjen som sprang i tävlingsklass och därmed hade starttid. Vi gick i gemensam trupp till hans start och det gällde att hålla tungan rätt i mun så man inte hamnade fel. Det fanns åtta olika starter att irra bort sig till om man inte var uppmärksam. När Emil kommit iväg så var det dags för mig och Johan att dra vidare till vår start. Vi var anmälda till Motionsklass, vilket innebar lite lättare banor, röd nivå, men ändå kön och åldersindelad. Det tyckte jag var en av de roligaste sakerna under O-ring. Att kunna få tävla mot andra "tanter" i samma ålder utan att det behövde vara svart bana och alldeles för svårt för mig. Orienteringen gick hyfsat. Massor med folk i skogen och många nyuppsprungna stigar gjorde det ibland lite trixigt och det gällde att hålla reda på kompassriktningen. Vi tog oss alla tre i mål och blev godkända på våra banor.

Onsdagen den 27 juli var det vilodag/aktivitetsdag. Jag och Johan tog fasta på det där med vilodag medan Emil var anmäld till indoor orientering på IKEA. Varuhuset var öppet som vanligt för kunder och förutom alla dessa så startade 200 orienterare varje timme mellan 10-17. Det var en riktigt häftig upplevelse att se orienterare springa runt och leta kontroller samtidigt som andra strosade runt och letade efter

garderober PAX eller förvaringslådan TJENA. Det var många förvånade blickar och det hördes en och annan fundering från kunderna, men de flesta verkade positiva och tyckte nog att det var ganska roligt att se.

Så var fredagen den 29 juli här och vi skulle då bege oss ut och orientera i den beryktade Lunsenskogen. Som vanligt var det härligt att äntra arenan med alla orienterare, alla matstånd och sponsortält. Vid det här laget började jag känna mig rätt mör i kroppen men humöret var det inget fel på, det var fortfarande otroligt roligt. Det var magiskt i skogen med alla orienterare, men också svårt och många irrade runt och försökte lista ut var någonstans på kartan de var. Denna dag fick Gotland en etappsegrare i form av Felix Bäckstäde från Visborgs OK. Så roligt! På kvällen var det medaljutdelning på O-ringentorget och sedan bjöd familjen Bäckstäde på tårta på campingen.

På lördagen den 30 juli efter femte och sista etappen, som också gick i Lunsen,

BILD: Johan Björksved

var det dags att packa ihop och bege sig hemåt mot Gotland igen.

När jag nu sitter och skriver detta så funderar jag på om ni läsare skulle vilja veta mer om terrängen och hur orienteringen var. Jag kan tyvärr inte återge det. Jag är inte en så pass duktig orienterare så att jag kan beskriva terrängen på ett bra sätt. Vid ett tillfälle under veckan så visade Edvin mig en karta, pekade och sa att "vad roligt det skulle ha varit att få springa på den här delen av kartan. Terrängen ser så kul ut där". Jag kände mig bara som ett stort frågetecken då jag inte har den förmågan att "se" terrängen framför mig utifrån kartan. Det enda jag kan beskriva är att jag upplevde att det var så otroligt mycket grönnare än vad jag är van vid, att det var betydligt större stenar, vilket gjorde att jag under veckan fick lära mig att sortera bort de flesta stenar som fanns i verkligheten då de ändå inte fanns med på kartan. Förutom detta så var det knappt några taggbuskar alls, vilket vi Kinner-stugeorienterare inte är speciellt bortskämda med, i alla fall inte där jag sprang.

Det var också väldigt roligt att lära känna de andra Gotlandsklubbarnas orienterare lite bättre. Det var en Gotlands-sammanhållning som jag uppskattade. Det som gjorde mig mest varm i hjärtat var hur de "äldre, juniorerna" (Erik, Edvard, Edvin, Olle, Felix, Klara och Mattias) engagerade sig i de "yngre, ungdomarna" (Emil och Lukas). Det gav tips och det var kartgenomgångar, och det bara "hängdes" i solen utanför tältet. Stor eloge till er och tack för att ni gjorde O-ringen till en så bra upplevelse för Emil.

Avslutningsvis så vill jag sammanfatta denna O-ringen vecka med två ord; Glädje

och Gemenskap!! Jag har aldrig haft så roligt i orienteringssammanhang.

Jag rekommenderar verkligen alla orienterare som ännu inte varit iväg på O-ringen att åka och ni som varit iväg, åk igen!! Nästa års campingplats är redan bokad. Då drar vi till Åre!!

/Ann-Louise

Save the date

november

Gotländsk
orientering
100 år

*Kom och fira med oss!
Tävling på dagen, fest på kvällen*

Hälsningar:
Gotlands orienteringsförbund

► Vindflöjeln på duschhuset

Nu är duschhuset helt klart, putsat och målat. Så snyggt och bra på alla sätt. Om du lyfter blicken kan du också se en fin vindflöjel på duschhuset. Jag fick ett snack med Leif Björkegren som tillverkat och satt upp den.

Hur kom du på idén?

Jag hade sett något liknande på nätet och grunnade på om jag skulle kunna göra en. Den första gjorde jag för ca två år sedan till mig själv. Den var lite mindre än Kinnerns. Sen gjorde jag en till Leffe Svangren. Han fick syn på den när han var hemma hos oss och köpte betongalster av fru Marie (kreativ familj). Och när Ronny fick se Leffes, så beställde han en till Kinner!

Hur lång tid tog den att tillverka?

Flera månader! Effektiv tid inte mycket mer än en timme (tror jag inte på/BH) men jag har gjort lite när jag fått en stund över. Den är gjord i järn och plåt. Gubben är grön (Bro-färg så klart) och har tom fingrar om man tittar noga. Skärmen är i nästan naturlig storlek. Gubben springer alltid mot skärmen, oavsett vindriktning.

Hur fick du upp den på taket?

Jag gick upp när byggställningen ännu var kvar, så det var inte så svårt.

Gör du på beställning ifall nu flera blir intresserade?

Det är en förhandlingsfråga! Det är ju en hobby, så jag gör bara det som jag tycker är roligt.

/Birgitta Hjerthén

BILD: Birgitta Hjerthén

► Anders minns, del 3

Kartor i ny norm

Andra halvan av 60-talet utvecklades orientering ganska mycket, framförallt på kartfronten. Vi fick vår första moderna orienteringskarta 1968, enkarta med vit skog som liknar dagens kartor.

Kartan ritades av Lennart Larsson vid Kronvalds i Eksta. Skala 1:25 000, massor med ormbunkar och med stenar som var 20 cm höga!

Kartritningen skedde ju med nån flygbild eller gammal ekonomisk karta som grund. I bästa fall ett dyrt stereobearbetat underlag som hjälpte till med höjdkurvorna. Ingen dator och ingen GPS utan för hand med kompass och stegning eller mätlina. Som regel så mätte man in exvis en sten från två håll med hjälp av kompassen och stegningen. Ett tidsödande jobb men med överraskande bra resultat. Man ritade ett koncept i skogen med olika färger på pennorna för att sen gå hem till ett ljusbord för att med hjälp av tuschpenna och gnuggisar rita in de olika färgerna på olika oleat som sen skulle passas ihop inför tryckning. Tänk er att rita exvis höjdkurvor på fri hand med tuschpenna. Inte bra om man var darrhänt. Mästerverk.

Det hände ibland att nån gnuggis ramlade av och helt plötsligt fanns det ytterligare en sten på kartan. Det löste vi en gång i Bro med att köra ut en sten som placerades där den fanns inritad.

Vid den här tiden fick vi dessutom inritade banor och slapp att rita in själva

Inritningen gjordes för hand med passare och skrivna kontrollsiffror. Inte ens nån ritmall fanns att tillgå.

Folke Nyberg höll på flera dagar med att tillverka en starttriangel som vi kunde använda vid inritning av banor.

Natt DM 1968 gick på grönsaksbladet i Ala medan Dag DM arrangerades på detta Kronvaldsblad då jag vann min första mästartröja.

På herrsidan hade Bro under 23 år vunnit endast fem mästartröjor men efter min seger 1968 dominerade Bro och vann nästan alla herrtröjor i många år och gör det så ännu idag.

Jag gifte mig och fick barn (Helene) 1969 men trots detta och en förstående hustru har jag kunnat fortsätta med orienterande under alla år.

1969 så var det dags för första 3-dagstävlingen i vid Vitvär i Ljugarn och Lickershamn i Stenkyrka. Det var ju en bit att flytta men det var inga problem. Vi arrangerade tillsammans alla klubbar på Gotland. Mycket uppskattat arrangemang som ju arrangeras än idag.

Tänk att vi lyckats hålla liv i denna fina sommartävling under alla år, fantastiskt. Jag skall försöka att beskriva hur vi jobbade med detta ”jättearrangemang” under de första åren.

Allting skedde manuellt utan datorstöd.

På den tiden hade vi ju fått fram stiftklämman som ersättning för stämpel och stämpeldyna.

Jag minns att Ville, som åtminstone som han sa själv, nu inte längre kunde gnugga runt och otydliggöra stämpeln i den torraste sommardag pga fukt utan nu med nya stiftstämpeln var det bara att ta med en säkerhetsnål och sticka hål efter det att man kollat på nån medtävlars startkort.

Startlister skrevs manuellt på skrivmaskin. Banorna ritades in med hjälp av passare och penna. Resultatlistor skrevs på skrivmaskin. Startkorten skrevs för hand. All kopiering gjordes på en stencileringsapparat med karbonpapper.

Efter dag 2 skulle man först skriva resultatlistor sen skulle resultaten från de inledande två etapperna räknas ihop och listor skrivas. Startkort för dag 3 skulle skrivas grundat på resultaten från inledande etapperna. Efter detta skulle startkorten läggas i plastfickor och sorteras klassvis för att sen slutligen sorteras i starttidsordning för jaktstarten. Klockan hann bli mycket natten mellan dag 2 och dag 3 på denna tävling.

Några år in på 70-talet kom det en manuell tryckapparat som kallades ”Mulle”, en fantastisk uppfinning som hjälpte till med tryck av banor. Start, kontrollringar, siffror, streck, mål mm placerades ut på kartan för att sen tryckas fast med hjälp av dubbelhäftande tejp.

Ibland kunde någon ring eller siffra ramla bort så kontroll måste göras av varje karta.

Kartan passades in väldigt, väldigt

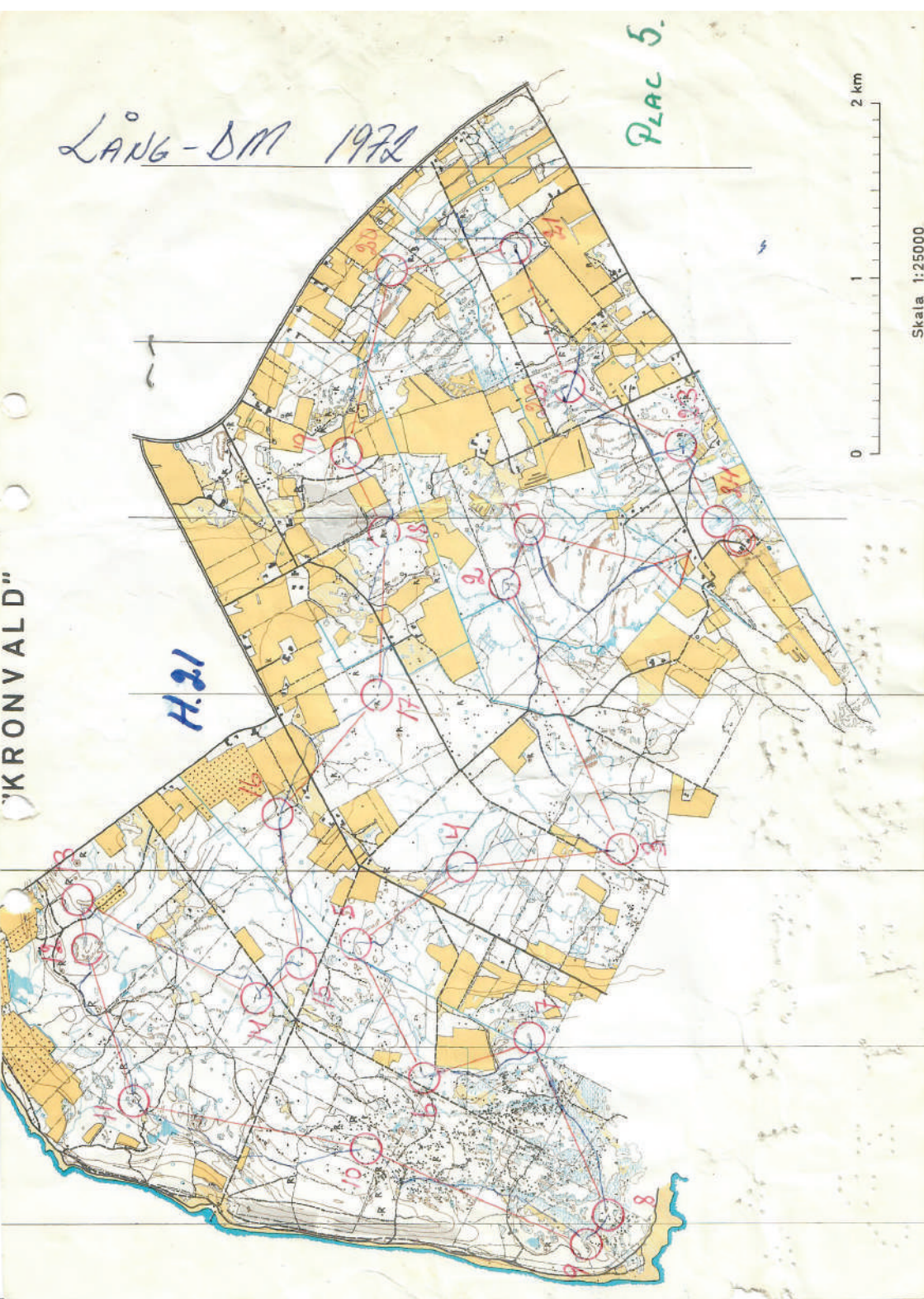
noga en i taget. Mullelocket med ringar och allt doppades i stämpeldynan med violett tusch för att sen tryckas på kartan.

Denna ”Mulle” var på den tiden helt fantastisk och nyttjades till alla tävlingar i många år långt in på 90-talet.

Anders Nilsson

BILD: Anders Nilsson

► 3-dagars i Fleringe 2022

Jag vill här passa på att summera lite efter 3-dagars.

Det här var första gången som jag tog på mig ett tävlingsledaruppdrag för en stortävling. Det gick bra, men mest för att jag hade pappa Anders som stöd och alla andra erfarna funktionsansvariga som vet vad som behöver göras. Väl på tävlingsdagarna var vi många funktionärer, många gröna tröjor på arenan. Och när jag gick runt på arenan och fängade lite kommentarer från deltagarna så är det genomgående positiva kommentarer jag hör: Bra tävling, trevligt och lugnt bemötande, glada funktionärer, familjär stämning. Bra semestertävling när man också hinner göra något annat på dagarna efter orienteringen. Det jag vill att alla ni funktionärer tar åt er av är just att ni är så bra på att bemöta våra gäster, det är inget som någon enskild kan göra, det är vi alla tillsammans som gör!

Vi har också fått in lite kommentarer från enskilda löpare/åskådare som vi kan ta med oss och förbättra. Jag har också fått in lite reflektioner och utvärdering från funktionsansvariga som vi skall ta hand om och skicka med till nästa tävlingsledare. Inget är nånsin så bra att det inte finns saker att utveckla och förbättra.

Vi genomförde tillsammans ett fint arrangemang som vi skall känna oss stolta över. Särskilt stolt och glad blir jag när vi är många som hjälps åt att riva och avsluta tävlingen. Att vi fick iväg alla

vagnar och släp utan att någon behövde köra två vändor. Så att vi några timmar senare kunde samlas i Stenkyrka Folkets hus och köra kombinerad Sommarfest och "After 3-dagars".

Stort tack till er alla som på något sätt hjälpt till!

//Helene

Siffror & fakta från tävlingsdagarna:

Vi blev ca 800 deltagare till sist, något färre de dagar vi hade långt till start.

Ca 70 funktionärer som hjälpte till en eller flera dagar + ungdomar som hjälpte till efter sina respektive lopp.

Vi hade några skador 3 ambrott, varav ett på banläggare Brent, som alla tre behövde uppsöka sjukhus. Men annars mest omplåstring och rådgivning.

Vi langade ca 800 hamburgare, ca 1200 dricka (läsk/loka/smakis), 600 koppar kaffe.

Vi satte ut och plockade in ca 200 kontroller i skogen.

B

PP

Sverige, Port Payé

~~Gotlands Bro OK~~

~~Lummelunda Tjauls 141~~

~~621 71 VISBY~~

*Grattis Brent!
Tröjmästare 2022*

BILD: Birgitta Hjerthén